

ſchýkne ſchězke wěžy do morja, aby ſe
nepodmurili.

Druga lož běſcho jich ſtſchelané ſkyfchača
a wotpoſla zołn jim k pomožy. Ale ten
zołn námožaſcho k jich loži, dokulž morjo
welgin ſe ſběgowafcho a žvalaſcho; ale te
wotpoſlane něpſchěſtachu ſe prozowaſch, aby
k nim dojeli, a nebojachu ſe a nerožechu
wo ſmíertny tſchach, ſ fotrhmž jim roſ-
ſczaſlone morjo groſaſcho. Dlujko prozo-
wachu ſe te luže podermo, ale naſledku ſe
jim poraži, až tak bliſko k loži pſchižechu,
až možachu jim ſ loži poſtronki pſchichyſchich
a něto ſeſchěgnuchu jich zołn k loži a ſeſko-
fachu do nogo. Robinsona, kenz na no-
goma ſtojasch námožaſcho, ſchifnu miloſtny
ložownik teče do zołna. Lěbda běchu ſe
hudali a nedaloſko loži, ga wižechu, kaf jich
ſpuschežona lož pſched jich wozyma ſe do
morja podmuri.. Deře ſa nich, až wičař
a morjo hofchichnuſchtej, howaz by jich zołn,
we fotaremž něto tak wele luži ſejžefcho,
tež morjo požrelo. Pomařem a ſ welikim
tſchachom pſchijěžechu k tej loži, fotraž běſcho
zołn wotpoſlača a buchu do něje gorěj wſete.

Ta lož ježefcho do Londona, a ſa
někotare dny pſchijěžechu woni, žož rěka
Themſa ſe do morja hulewa, a žož jo po
hobyma brögoma Themſy město London
natwarone. Tam ſasta lož we ſastaw-
niſchcžu. Ložne koſulki buchu ſ lože do wody
puſchcžone, aby lož na měſcze žaržali, tak
aby ju wěſch niewotegnał. A ſchýkne
hustupichu ſ loži na ſemju a wjaſelachu ſe
ſwojogo humoženía.